

**ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΛΑΜΠΡΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 14.08.2016**

Με βαθιά συγκίνηση και απέραντο σεβασμό μνημονεύουμε σήμερα τους ήρωες πεσόντες αλλά και αγνοούμενους της κοινότητας Αλάμπρας.

Το στεφάνι που αποθέτουμε σήμερα είναι το στεφάνι της αιώνιας τιμής, που ανήκει σε όλους αυτούς τους ανθρώπους που θυσίασαν τη ζωή τους για την προάσπιση της ελευθερίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Κύπρου μας, στην πολυτάραχη ιστορία αυτού του τόπου.

Η ιστορία της κοινότητας Αλάμπρας είναι ταυτισμένη με την πολύπαθη ιστορία του τόπου μας. Τα παιδιά αυτής της κοινότητας πότισαν με το αίμα τους την πατρώα γη καθώς ήταν γαλουχημένα με τα ιδανικά του λαού μας, την αγάπη προς την ελευθερία, την αγάπη προς την πατρίδα και τον αλtruισμό. Για αυτό και ουδέποτε δίστασαν στο κάλεσμα της πατρίδος. Με θάρρος και αυταπάρνηση δήλωναν παρόντες κάθε φορά που η ιστορία το απαιτούσε.

Συμπατριώτες, Συμπατριώτισσες,

Η κοινότητα Αλάμπρας θυμάται έντονα τον τραγικό εφιάλτη που έμελε να γίνει πραγματικότητα πριν από 42 ολόκληρα χρόνια, εκείνον τον τραγικό Ιούλη του 1974. Όταν η Τουρκία προφασιζόμενη το άφρων πραξικόπημα, υλοποίησε τους βάρβαρους σχεδιασμούς της και εισέβαλε παράνομα στην Κύπρο μας. Ένα έγκλημα που μοίρασε στα δύο το νησί και το λαό μας και που, για πάνω από τέσσερις δεκαετίες, άφησε ανεπούλωτες πληγές και νωπές τις μνήμες για τον κυπριακό ελληνισμό.

Σαράντα δύο χρόνια μετά η Κύπρος και ο λαός της υποφέρουν από τη συνεχιζόμενη παράνομη στρατιωτική κατοχή, το δράμα των αγνοουμένων, τις μαζικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του κυπριακού λαού, τον παράνομο εποίκισμό και τη συνεχιζόμενη καταστροφή της πολιτιστικής και θρησκευτικής κληρονομιάς της.

Σαράντα δύο χρόνια μετά μνημονεύουμε σήμερα και τιμούμε τα παιδιά της Αλάμπρας που τάχθηκαν να φυλάνε Θερμοπύλες, τους νεκρούς μας που έχασαν τη ζωή τους κατά την τουρκική εισβολή του 1974 και αναπέμπουμε δέησή μας για τη διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων μας .

Μνημονεύουμε και τιμούμε τον Αντρέα Γ. Σάββα, τον Αντρέα Π. Χατζηχριστοδούλου, το Γεώργιο Κυπριανού, το Νίκο Γ. Νικολάου, τον Παντελή Νικηφόρο, το Σοφοκλή Γεωργίου, το Στυλιανό Κυριάκου και το Σωτήρη Σπύρου Ιωάννου.

Ταυτόχρονα, αναπέμπουμε δέηση υπέρ των αγνοούμενων αδελφών μας Αγαθάγγελο Λαζάρου και Μιχάλη Η. Γεωργίου που χάθηκαν, αλλά δεν ξεχάστηκαν.

Τα έξι από τα οκτώ ηρωικά τέκνα της Αλάμπρας θυσιάστηκαν καθώς πολεμούσαν στην αμυντική γραμμή Μίας Μηλιάς- Κουτσοβέντη τη μαύρη εκείνη μέρα της 14^{ης} Αυγούστου.

Τα χαράματα της θλιβερής εκείνης ημέρας οι Τούρκοι βομβαρδίζουν ανηλεώς τα παλληκάρια μας. Η μάχη υπήρξε άνιση και δυστυχώς η άμυνα των κυπρίων στρατιωτών του 305 Τάγματος Πεζικού, που βρισκόταν υπό τις διαταγές του ταγματάρχη Τάσου Μάρκου, δεν αντέχει.

Κάποιοι στρατιώτες μας, μετά από οδηγίες, οπισθοχωρούν, πολλοί περικυκλώνονται, ενώ αρκετοί παραμένουν στις επάλξεις για να αντιμετωπίσουν τον εχθρό σε ένα σκηνικό όμοιο με τη μάχη στα στενά των Θερμοπυλών.

Ο 32 χρόνων έφεδρος στρατιώτης και δάσκαλος Παντελής Νικηφόρου δεν εγκαταλείπει τη θέση του και παραμένει συνεπής στις αξίες και τα ιδανικά του λαού μας. Ο Παντελής Νικηφόρος υπήρξε δάσκαλος για όλους μας μέχρι το τέλος. Δίδαξε σε όλους εμάς την αγάπη για την πατρίδα και την αυτοθυσία.

Ο 21 χρόνων, φοιτητής της ιατρικής σχολής, Ανδρέας Γεωργίου Σάββα, παρέμεινε και αυτός αμετακίνητος επί των επάλξεων της άμυνας της πατρίδας του. Στην όψη θα παραμένει πάντοτε ο νέος των 21 χρόνων, το παιδί που άφησε την ιατρική για την αιωνιότητα, για να χαράξει μια πορεία λαμπρή, αθάνατη και αναστάσιμη.

Ο Στυλιανός Κυριάκου, 32 χρόνων υπήρξε πρότυπο οικογενειάρχη και πατέρας τεσσάρων παιδιών. Δεν δείλιασε μπροστά στον κίνδυνο. Στάθηκε εκεί προστάτης όχι μόνο για την γυναίκα και τα παιδιά του αλλά για όλους τους συμπατριώτες του. Προασπίστηκε ηρωικά τη γη και το τόπο του για να τον χαρίσει λεύτερο στα παιδιά του και σε όλες τις επόμενες γενιές.

Το μεγαλείο της ψυχής του 25 χρονου Νίκου Νικολάου δεν καταδεχόταν να παραδώσει τα ιερά εδάφη στον Τούρκο εισβολέα. Προτίμησε να ποτίσει το χώμα με το αίμα του παρά να γυρίσει την πλάτη. Πιστός στο καθήκον υπερασπίστηκε τα ιερά και τα όσια, τους βωμούς και τις εστίες μας.

Ο 21 χρόνων πράος και φιλήσυχος Ανδρέας Παύλου Χατζηχριστοδούλου, πρόταξε και αυτός τα στήθια του ενάντια στον κατακτητή, παραμένοντας ακλόνητος στη θέση του για να πολεμήσει τις μυριάδες των Τούρκων. Ο Ανδρέας κέρδισε επάξια μια θέση ανάμεσα στις πιο λαμπρές και ηρωικές προσωπικότητες της ιστορίας του κυπριακού ελληνισμού.

Ο 24 χρόνων λεβέντης Σωτήρης Σπύρου Ιωάννου ετοιμαζόταν να παντρευτεί την πέντε μηνών εγκυμονούσα, αγαπημένη του, Ανδρούλλα. Αρχικά συνελήφθηκε και φυλακίστηκε κατά την διάρκεια του πραξικοπήματος. Με το ξέσπασμα όμως της Τουρκικής εισβολής και το άνοιγμα των φυλακών κατατάχθηκε εθελοντικά στις δυνάμεις της Εθνικής Φρουράς για την αντιμετώπιση του Τούρκου εισβολέα. Ο μοναχογιός του, Σπύρος, δεν τον γνώρισε ποτέ. Είναι όμως περήφανος γιατί ο βίος του πατέρα του καθοδηγεί σαν φάρος όλους εμάς τους συμπατριώτες του.

Ο έβδομος ήρωας είναι ο 34χρόνων το 1974 και πατέρας τριών παιδιών, Σοφοκλής Γεωργίου. Σε ηλικία μόλις 17 ετών συνελήφθηκε από τους άγγλους κατακτητές και καταδικάστηκε σε δύο χρόνια φυλάκιση επειδή κρατούσε ένα φυλλάδιο που καλούσε το λαό σε απελευθερωτικό αγώνα. Το 1974 και πάλι δεν αρνήθηκε το κάλεσμα της πατρίδας. Αφού έλαβε μέρος σε μάχες στο Συγχαρί, στον Κουτσοβέντη, στην Άσπρη Μούττη, τραυματίστηκε θανάσιμα από βομβαρδισμούς αεροπλάνου στην περιοχή Κολοκασσίδη, όπου, μαζί με άλλους επτά στρατιώτες, μάχονταν κατά του εχθρού.

Τιμούμε τέλος τον 25χρονο Γεώργιο Γεωργίου Κυπριανού που χάθηκε το 1974 μέσα στο πόλεμο, στην περιοχή Μιας Μηλιάς-Κουτσοβέντη. Φοβούμενος ότι δεν θα προλάβει να επιστρέψει στην μονάδα του στις 14 Αυγούστου ξεκίνησε νωρίτερα, στις 13, και χάθηκε κάπου στο Παλαίκυθρο. Η έγκυος τότε γυναίκα του, Μηλίτσα, τον αναζητούσε αγωνιωδώς, χωρίς οποιοδήποτε θετικό αποτέλεσμα. Το παιδί του, η μοναχοκόρη του Χρύσω, γεννήθηκε χωρίς να γνωρίσει τον πατέρα της. Τα οστά του βρέθηκαν στο χωριό Μόρα ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο του DNA και ο ήρωας τάφηκε το 2015. Δυστυχώς, οι γονείς του άφησαν την τελευταία τους πνοή με ένα τεράστιο γιατί μέσα τους.

Σήμερα, τιμούμε και άλλα δύο πανάξια τέκνα της Αλάμπρας, που χάθηκαν μέσα στη φωτιά του πολέμου, στην περιοχή Μιας Μηλιάς-Κουτσοβέντη, και εξακολουθούν να αγνοούνται. Η μνήμη μας, στρέφεται στο Μιχάλη Ηλία Γεωργίου και στον Αγαθάγγελο Λαζάρου.

Ο 28 χρόνων Μιχάλης Ηλία Γεωργίου, απόφοιτος του Πανεπιστημίου Αθηνών στο Τμήμα Αγγλικής και Ελληνικής Φιλολογίας, στο κάλεσμα της πατρίδας δήλωσε παρών, κατετάγη στο χωριό Δάλι και ακολούθως στο τάγμα Πεζικού 305 στην Μια Μηλιά. Ο Μιχάλης, δυστυχώς, δεν βρέθηκε μέχρι στιγμής. Οι γονείς και ο αδελφός του έφυγαν από τη ζωή χωρίς να γνωρίζουν τι απέγινε ο λεβέντης τους. Η αδελφή του περιμένει με αγωνία και ελπίζει.

Τα ίχνη του 21 χρόνων έντιμου βιοπαλαιστή και πολυτεχνίτη Αγαθάγγελου Λαζάρου, χάθηκαν την οδυνηρή εκείνη ημέρα της 14^{ης} Αυγούστου 1974, στη μάχη ενάντια στην υπέρτερη αριθμητικά δύναμη του Αττίλα. Εργατικός και φιλόπρονος δούλεψε στα καράβια από όπου και επέστρεψε λίγο πριν την τουρκική εισβολή. Σκοπός του ήταν να ξαναμπαρκάρει αλλά τον πρόλαβε ο πόλεμος και δεν μπορούσε παρά να απαντήσει στο κάλεσμα της πατρίδας. Δυστυχώς, κατά την Μάχη της Μιας Μηλιάς-Κουτσοβέντη χάθηκε και μέχρι σήμερα αγνοείται.

Συμπατριώτες, Συμπατριώτισσες,

Σήμερα, 42 ολόκληρα χρόνια από τον τραγικό Ιούλη του 1974 το Κυπριακό ήταν και παραμένει η μεγαλύτερη εθνική πρόκληση και ύψιστη προτεραιότητα για την Κυβέρνηση,

Καθήκον όλων μας είναι όπως αναλώσουμε το άπαν των δυνάμεων μας για να τερματίσουμε αυτή την αδικία. Η Κυβέρνηση κατέρχεται στις συνομιλίες με εποικοδομητικό πνεύμα, στοχεύοντας σε έναν ειλικρινή και ουσιαστικό διάλογο, ο οποίος θα χαράξει το δρόμο για την επίλυση του Κυπριακού.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση εργάζονται συστηματικά ούτως ώστε να εξευρεθεί μια λύση ειρηνική, βιώσιμη και λειτουργική.

Μια λύση που θα καταργεί την διαχωριστική γραμμή και θα προβλέπει την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων και των εποίκων, καθώς και την διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τα οποία κάθε σύγχρονο κράτος διεκδικεί για τους πολίτες του, περιλαμβανομένων του δικαιώματος της επιστροφής και του δικαιώματος επί της περιουσίας.

Μια λύση η οποία θα διασφαλίζει ότι οι εγγυήσεις της Τουρκίας αίρονται οριστικά και αμετάκλητα.

Μια λύση που θα μετατρέψει την Κύπρο σε τόπο ειρήνης, ασφάλειας και ευημερίας για όλους τους κατοίκους της, Ελληνοκύπριους, Τουρκοκύπριους, Μαρωνίτες, Αρμένιους και Λατίνους.

Οι συνομιλίες μεταξύ του Προέδρου Αναστασιάδη έχουν προχωρήσει αρκετά. Τώρα όμως αναμένουμε την πολιτική βούληση εκ μέρους της Τουρκικής Κυβέρνησης για να αποδείξει με πράξεις ότι είναι διατεθειμένη να καταθέσει τέτοιες θέσεις στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, έτσι ώστε να επιτρέψει την οριστική επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Τώρα είναι η ώρα για πρακτική συμμόρφωση της κατοχικής δύναμης με τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και την υιοθέτηση μιας ευρωπαϊκής λύσης και ελπίζουμε ότι η Τουρκία δεν θα παραμείνει για άλλη μια φορά σε θεωρητικές και μόνο διακηρύξεις.

Συμπατριώτες, Συμπατριώτισσες,

Η ελάχιστη οφειλή απέναντι στα παλικάρια μας που έδωσαν τη ζωή τους στον αγώνα για την προάσπιση της ελευθερίας, επιτάσσει τη συνέχιση των προσπαθειών για την επανένωση του νησιού μας. Γιατί οι θυσίες τους παραμένουν αδικαίωτες, όσο η πατρίδα μας εξακολουθεί να είναι διαιρεμένη και ημικατεχόμενη. Τιμώντας τους ήρωες μας παραμένουμε προσηλωμένοι στη δικαίωση του αγώνα τους και στο ανεξόφλητο προς την πατρίδα μας χρέος.

Γονυπετείς υποκλινόμαστε στο απαράμιλλο μεγαλείο της θυσίας των παλληκαριών μας και δεσμευόμαστε να συνεχίσουμε να διεκδικούμε την αξιοπρέπεια της πατρίδας μας.

Αιωνία ας είναι η μνήμη τους.